

๖๐

เคารพศีลธรรมนั้นดีประเสริฐ

เคารพศีลธรรมนั้น ดีประเสริฐอย่างไรหรือ?

ดังกล่าวแล้วทุกประการ ถ้าว่าใครเคารพศีลธรรมละก็ไม่ต้องหาข้าว ไม่ต้องหาข้าวสารนะ ไม่ต้องเที่ยวขอเขานะ ไปนั่งอยู่คนเดียวในป่า เขาก็ต้องเลี้ยง เขาก็ต้องเอาข้าวไปเลี้ยง เอาอาหารไปเลี้ยง เอาผ้าให้นุ่งห่ม อย่าไปทุกข์ร้อนไปเลย ให้มันอยู่ในศีลธรรมเข้าเถิด

ศีลธรรมนี้แหละเป็นตัวสำคัญ สทฺธมฺโม ครุภาตพุโธ พระพุทธเจ้าท่านสำเร็จแล้ว ท่านเคารพศีลธรรมอย่างเดียว ใจท่านแนบในกลางดวงศีลธรรมนั้นแหละ ก็อุปาสกอุปาสิกาเล่ายังไม่มีนี้ ธรรมชั้นสูงยังไม่มีกับเขา

อยากจะได้ศีลธรรม จะเอาใจไปจรดตรงไหนเล่า จุดศูนย์กลางของกายมนุษย์โสภวิสุทธิเท่าฟองไข่แดงของไก่ นั่งอยู่กลางนั้นแหละ ให้เห็นดวงให้ได้ ถ้าไม่เห็นก็จรดอยู่กลางดวงนั้นแหละ อย่าไปจรดที่อื่น จะตัดหัวคิ้วแห้งก็ไม่จรดที่อื่น จะตัดหัวคิ้วแห้ง เขาบอกว่าโน้นแน่ะ เจ็บไข้เต็มทีจะตายแล้ว หมอที่นั่งโน้นแน่ะดีนัก ยิ้มเฉย ใจปักอยู่ที่ธรรมนั้น ปวดแข้งปวดขาใจปักเข้าไป ร้องโอยๆ ก็ช่าง เขาบอกว่าโน้นแน่ะ ผู้เป่าแก่งอยู่ที่โน้นดีนัก ยิ้มเฉย ยิ้มแฉ่ง เอาใจปักอยู่ที่ธรรมนั้นแหละ

ใครๆ ไม่ช่วยก็ปวดตายไปเถิด ไม่ได้เคลื่อนไปจากธรรม มันใจปักอยู่ที่ธรรมนั่นเอง ขนาดนี้แม้จะไม่ถึงธรรมกาย ไม่มีพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ ยังไม่เข้าถึง แต่ว่าเข้าถึงเช่นนี้ ถูกทางพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ แน่นอนแล้ว

เมื่อถูกทางเช่นนี้แล้วก็มันเชียว เคารพมันทีเดียว ไม่อ่อนแอ ไม่คลอนแคลน ไม่ท้อถอยละ จะเป็นจะตายก็ช่างเถิด มันอยู่กับธรรมรัตนะ กลางกายมนุษย์นั้นแหละ

จากพระธรรมเทศนาเรื่อง “ลัจจกิริยาคาถา”

๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๗